

30te Møde.

Torsdag den 24. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 23. ds. meddeler Justitsministeren, at han samme Dato i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om forskellige Forandringer i Reglerne om de kollegiale Retter og

Forslag til Lov om Forandringer i Reglerne om Sø- og Handelsretten i København.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) er modtaget et Andragende fra Rindum Sogneraad om nogle Forandringer ved Vejforbindelsen mellem Rindum og Ringkøbing.

Dette Andragende vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903.

Forhandlingen genoptoges.

Povlsen: Gennem hele den Venlighed, der i de sidste Dage jo ligefrem er strømmet ned over de to foreliggende Forslag, gaar der som en rød Traad Ønsket om en Lovgivning, der sigter mod Frikirken, mod en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Og det er jo ganske naturligt. I en Tid, hvor Personlighedens Ret paa det aandelige Omraade anerkendes af alle alvorligt tænkende Mennesker, maa det komme til at staa mere og mere som en Urimelighed, at en bestemt religiøs Opfattelse, en bestemt Kirkeafdeling staar som statsautoriseret og statsunderstøttet. Jeg er vis paa, at det heller ikke er til Gavn for den Kirkeafdeling, der nyder den statsautoriserede og statsunderstøttede Stilling, tværtimod er jeg sikker paa, at den vilde staa langt friere og stærkere i Forhold til de andre Aandsmagter, der gøre sig gældende i vort Folk, om den ikke indtog den statsautoriserede Stilling. Jeg er til-

†

bøjelig til at tro, at det, at den evangelisk-lutherske Kirke indtager den statsautoriserede og statsunderstøttede Stilling i vort Folk, er en af Grundene, maaske en ikke uvæsentlig Grund til, at den har tabt ikke saa lidt af Indflydelse i Arbejderkredse i vort Folk. Det er jo saaledes, at i det dybeste, alvorligste Forhold, det religiøse, kan og bør Staten ikke blande sig. Naar det religiøse møder Menneskene som statsautoriseret og statsunderstøttet, bliver dette for mange alvorlige Mennesker ofte en Hindring for en personlig Tilslutning. Man er altsaa fra alle Sider, kan jeg vel sige, enig om, at Maalet for den kirkelige Lovgivning maa være Statens og Kirkens Adskillelse. Men naar saa Spørgsmaalet bliver om Vejene til det Maal, er det Uenigheden fremkommer. Der er jo nogle, der mene, at før den evangelisk-lutherske Kirke kan skilles fra Staten og gaa ind under lige Kaar med andre religiøse Samfund og andre Aandsretninger i vort Folk, maa den først organiseres, saa maa den først have sin af Staten skabte Repræsentation. Først naar den har denne af Staten skabte Repræsentation, er, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde for 10 Aar siden, Tiden til, at man kan sige: Tag nu Kirkegodset og raad over det med den Repræsentation, som vi give! Det ærede Medlem fra Ringkøbing føjer til: Saa behøver man ikke at strides om, hvem Kirkegodset tilhører. Det ærede Medlem mener, at Kirkegodset tilhører Staten, men naar man forærer det alt sammen til den evangelisk-lutherske Kirke, behøver man jo ikke at strides mere derom. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i dette, at Kirkegodset virkelig tilhører Staten. Men jeg er ikke saa helt sikker paa, at den evangelisk-lutherske Kirke har Lov til at modtage en saa stor Gave. Jeg kan ikke frigøre mig fra Tanken om de mange, som gennem saa mange Aar have maattet sørge for deres religiøse Behov paa egen Bekostning. Jeg er i hvert Fald klar over — og jeg ønsker at sige det i denne Sammenhæng —, at naar vi nu snart staa overfor en Lovgivning, med Hensyn til Præsternes Lønningsforhold, kan der ikke være Tale om, at man fra Kirkens Side maa rejse noget som helst Krav om Statsstøtte dertil. Dersom Midlerne ikke slaa til, maa det manglende absolut komme ind ad frivillig Vej. Jeg tror slet ikke, at det var saa ilde, om der blev stillet Krav til Frivillighed paa dette Omraade. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) udtalte